

Terepmunka Kelet- és Délkelet-Ázsiában

Terepmunka a 21. században a Távol-Keleten

SALÁT GERGELY – SZILÁGYI ZSOLT

A Kelet tudományos vizsgálatának csak egyik módja az elsődleges írott források feldolgozása, a filológiai kutatómunka. Az egyéb módszerek között előkelő helyet foglal el a terepmunka, amelynek nagy hagyománya van Magyarországon is, gondoljunk csak az elmúlt két évszázad magyar utazóinak munkásságára. A helyszínen végzett kutatásoknak ma is fontos szerepük van, hiszen számos forrás és információ csak az adott területen érhető el, ugyanakkor a 21. században a terepmunka hagyományos eszköztárát új elemekkel kell kiegészíteni, s korábban nem ismert megoldások is megjelentek.

2017. február 25-én a PPKE BTK Modern Kelet-Ázsia Kutatócsoport és az MTA BTK Néprajztudományi Intézet közös konferenciát rendezett Budapesten *Terepmunka a 21. században a Távol-Keleten* címmel, amelynek célja az volt, hogy elősegítse olyan fiatal kutatók, oktatók és hallgatók tapasztalatcseréjét, akik a közelmúltban személyesen végeztek terepmunkát a Távol-Keleten. A konferencián régészek, történészek, folkloristák, muzeológusok, mongolisták, sinológusok és kulturális antropológusok vettek részt, bemutatva munkájukat, illetve annak körülményeit és módszertani sajátosságait. Hogyan választottak témát? Milyen elméleti és gyakorlati problémákat kellett legyőzniük, hogy kutatásaik megvalósulhassanak? Milyen módszerekkel dolgoztak, együtt tudtak-e működni a helyiekkel, az adott ország kutatóival, illetve az állami szervekkel? Milyen típusú adatokat/anyagokat gyűjtöttek és mi lett ezek sorsa? Milyen helyet foglal el az adott projekt a téma hazai és/vagy nemzetközi kutatásaiban? Az előadók ilyen kérdéseket válaszoltak meg, a módszertan mellett fontosabb eredményeikre is kitérve.

Hogy az elhangzottakat mindenki számára elérhetővé tegye, a *Távol-keleti Tanulmányok* jelen száma tematikus összeállítást közöl a konferencia egyes előadásain alapuló tanulmányokból. A válogatás célja az egyes fiatal tudósok munkájának ismertetése mellett az, hogy felhívja a figyelmet a mai

Kelet-kutatók előtt álló lehetőségek változatosságára, a kutatói munka sokszínűségére, a Kelet-kutatás izgalmaira.

A konferencia programja:

Változó terep

SZILÁGYI ZSOLT: Városlakó nomádok. Kulturális hagyomány, lokális identitás és a „mongol terep” változása az elmúlt másfél évtizedben

BALOGH MÁTYÁS: Nyelvi és néprajzi adatgyűjtés Amdóban

SÁRKÖZI ILDIKÓ GYÖNGYVÉR: Lábjegyzet (?) a Kínai Népköztársaságban folytatott terepmunkákhoz

Múlt a jelenben

MAJER ZSUZSA: Kolostori kutatómunka Mongóliában

TELEKI KRISZTINA: Levéltári, könyvtári, múzeumi kutatómunka Mongóliában

BAGI JUDIT: Őskultusz a Délnyugati Szárazföldi Selyemút mentén – a szülő-tisztelő Mulian heroikus világgjárása (Tengchong, Yunnan, Kína)

Valami új, valami más

HOPPÁL KRISZTINA: Spaklival a Távol-Keleten: Taiwan, Kína, Indonézia

SZÁVA BORBÁLA: Kőbe faragott viseletek vizsgálata Angkorban, Kambodzsában

BELÉNYESY KÁROLY: Kutatói és intézményi hálózatok, nemzetközi együttműködések, kutatási tendenciák. A kambodzsai Koh Kerben végzett régészeti feltárások tapasztalatai

Fókuszban a „másik”

KIRÁLY DÁVID: Az igenek zavarában, avagy történeti kutatómunka Közép-Jáván

OLGYAY JÁNOS – NAGY FANNI – KUJÁNI YVETT: Cserediákként Kínában. Pingliangtai, egy régészeti feltárás tapasztalatairól

ÉLIÁS BOGLÁRKA ANNA: Terepkutatás Észak-Mongóliában – Jurták, növények, LED tévék